

ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD)
21 iunie st. v.
3 iulie st. n.

Ese în fiecare duminică.
Redacțiunea :
Strada principală 375 a.

Nr. 25.

ANUL XXVIII.
1892.

Prețul pe un an 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de an 5 fl.
Pe $\frac{1}{4}$ de an 2 fl. 70 cr.
Pentru România pe an 25 lei.

Stefan Iulian.

Știre scurtă din nr. trecut a anunțat un fapt trist pentru arta teatrală română: Stefan Iulian, escelen-
tul artist al Teatrului Național din București s'a șters
dintre societari,
din cauză de bătă.

O columnă rup-
tă 'n două, o făclie
stinsă de-odată pe
când respândia mai
mare lumină; iată im-
presiunea deprimătoare
ce ne face această știre,
căci Iulian se află
încă în vârstă bărbă-
ției, pe când bóla ne-
milósă ni-l răpește
de pe scenă.

Comicul adorat al
Thaliei române, crea-
torul neimitabil al
atâtor tipuri neuitate,
Iulian care de atâte
ori a electrisat audi-
torul: nu mai este...

După Millo cel mai
poporal, nu este inse-
atât de norocos ca și
acela, căci Millo a
jucat până la adâncile
sale bătrânețe și nu
bóla, ci neputințele
fisice l'au silit să in-
cheie o carieră glo-
riósă: dar Iulian tre-
buie să 'nceteze toc-
mai atunci, când
talentul seu erá la
culme, când lumea
română se așteptá ca
încă mulți ani să-l
pótá aplaudá...

Ca toți adevărații artiști, numai indemnat de ne-
mărginita sa dragoste pentru teatru ș-a ales această ca-
rieră. A desconsiderat lipsele și tóte greutatele cu

cari avea să lupte. A părăsit casa părintească, numai
ca să-și pótá vedé visul realizat.

După mai multe încercări, a fost angajat în trupa
Vladicescu - Tardiny.
Aici l'a vedut regre-
tatul Pascaly, petre-
când odată la Bêrlad;
de aici l'a dus apoi
la București, cunos-
cându-i îndată ta-
lentul.

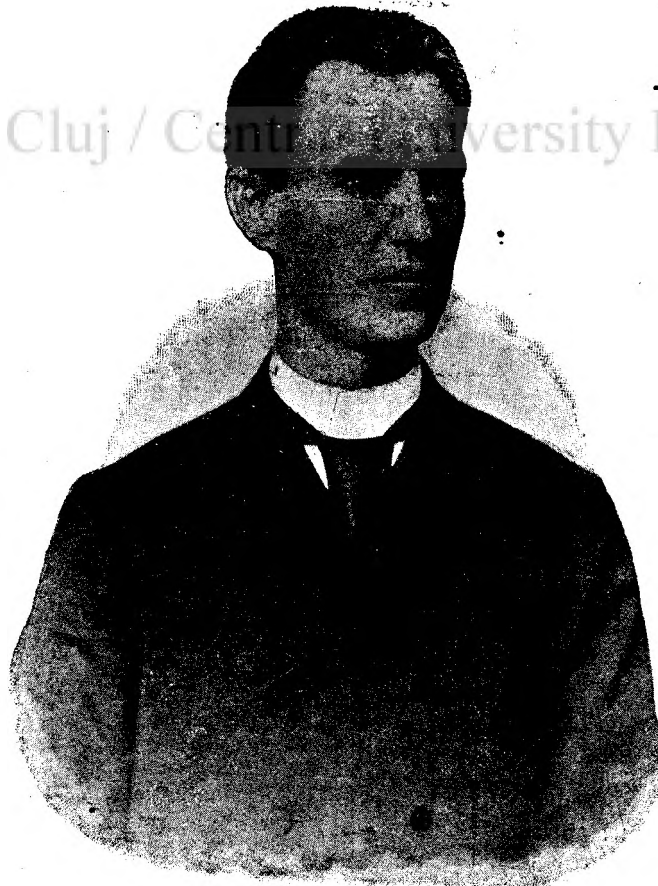
Pascaly a devenit
apoi conducătorul lui;
cu densus a venit ina-
inte de asta cu doue-
zeci și trei de ani și 'n
părțile noastre. Pascaly
a murit, dar Iulian a
tot înaintat și 'ntr'o
đi, mai făcând studii
și la Paris, ajunse
favoritul cel mai iu-
bit al publicului.

Terenul lui adevê-
rat a fost comedia,
în care a creat niște
caractere admirabile;
dar a jucat și 'n ope-
rete cu cel mai mare
succes.

Décá «Voivodul țî-
ganilor» s'a putut jucá
de 56-ori, meritul e
numai al lui Iulian,
care a făcut din «Ju-
pan» o figură atât de
escelență.

Acum tóte aceste
creațiuni au perit de
pe scena română. Cor-
tina a căđut. Dar, în
pană acuma — în loc

contrast cu impresiunile sale de până acuma — în loc
de a ríde, auditorul plânge.

STEFAN IULIAN.

Baba și moșneagul.

— Poveste din Moldova. —

Era odată o babă și-un moșneag, care aveau stare mare, dar copii nici unul, căci nu se milostivise Ddeu și asupra lor ca să le deie un sprigin, o mângăere la bătrânețe.

Dela o vreme se socotesc ei să se ducă la Ddeu să-l rōge să-i dăruască cu darul ista neprețuit.

Face baba mălai, iau in traistă și pornesc și merg ei cât merg, până ce ajung la un pod de aramă, acolo le ese înainte o babă și-i intrăbă, incotro?

— Da ne ducem la Ddeu, să-l rugăm să ne deie și noue un copil.

— Greu lucru, dragii mei, până acolo-i cale depărtată, nu șagă; întorceți-ve inapoi și faceți-ve mai întei opinci de fer și cârge de fier de doue ori mai inalte decât voi, și când s'or rōde cârgele până la jumătate de abia, atuncia aveți s'ajungeți.

Moșnegii de cuvânt s'au intors inapoi și după ce fac cele ce-i povățuise baba, iar pornesc și mai merg ei până ce dau peste un pod de argint, acolo iarăș îi intimpină o babă și-i intrăbă, că incotro?

— La Ddeu, ca să-l rugăm, să ne dăruască un copil.

— Ehei, greu îi și departe-i până acolo la dēnsu ș-atâta aveți să mergeți până acolo, că nu-ți mai vedē nimic inaintea ochilor de gene și desprincene, de aceea mai întei întorceți-ve inapoi și faceți-ve propele de gene și de sprincene. Moșnegii și de asta una iar s'au intors inapoi, își iau propele și iar mai merg mai merg până ce dau de un pod de aur, acolo iar le mai ese înainte o babă și-i intrăbă că unde se duc.

— La Ddeu, să ne deie copii.

— Departe-i până acolo, nu șagă, și aveți să dați peste mări și focuri nestinse, pe care cu ciga miga nu le-ți trece, de aceea, întorceți-ve acasă și luați-ve cutea și peria, că de mare folos are să ve fie.

S'au 'ntors moșnegii acasă, de iau peria și cutea și iar la drum. Merg ei de urit, până ce dau de o apă mare cât lumea; ce să facă, stau și se uită, atunci le-au venit in minte cuvintele babei, se uită și la cute și la perie, dar nu șcu ce să facă cu ele. Hai iar se 'ntorc la baba dela podul de aur, care eră mama dracilor, ș-o rōgă să-i povățuască, că iaca așa ș-așă.

— Eu voi spune, dice baba, decă-mi făgăduiți, că-mi dați pe nepōta vōstră, că am un fecior, a cărui fecior are să se facă împērat și pentru dēnsu de împērătēsă o vreu pe nepōta vōstră.

Moșnegii se socotesc: de am avē măcar un fecior, la nepot ce să ne mai gândim, cine i-a mai ajunge bucuria și n'au ce lucră și-i făgăduesc, iar baba îi invēță așa:

— Să svērlīți cutea peste apă 'nspre partea unde vreți să ve duceți, ș-are să se facă un pod strașnic dintr'un capēt al apei până 'n celalalt, iar după ce veți trece să diceți: invērteșce-te cute și podul s'a stringe la loc, de s'a face cute și-ți luă-o cu voi. De acolo n'aveți să mai mergeți mult și aveți să dați și de împērătia lui Ddeu, unde n'aveți să puteți intră, că-i incunghiurată cu foc nestins, da să svērlīți peria inspre foc și are să se facă 'n mijlocul focului o pădure c'o cărare prin tr'ēnsa, pe unde veți merge 'n dragă voe, iar când veți ajunge de ceea parte, să diceți: stringe-te perie și și peria s'a face la loc și-ți luă-o.

Fac moșnegii așa cum i-au invēțat și când dau de

focul cel strașnic, hotarul împērătiei lui Ddeu, svērl peria, se face pădure și trec in împērătia lui Ddeu, de unde nu departe eră și pālatal lui Ddeu; da acolo le aținea calea o cățelușă cu dinții de argint și cu ochii de rubin. Da Ddeu tocmai se preumblă prin grădină, strigă cățelușă și o intrăbă ce-i.

— E o babă dă busna la rai.

— Lasă să intre, să vēd ce vrea.

Intră baba in grădină și ce vede! Nisipul așternut prin grădină numai praf de aur, iar florile erau bătute in fel de fel de pietre scumpe, de-ți fugiau ochii pe dēnsele. Cât despre Ddeu, nici nu l'a putut vedē bine la față așa eră de strălucitor, cât i-a orbit vederile, iar de minunațiile ce-a vēdūt, i s'a inchis graiul. Da Ddeu care șciea tōte handicurile ei și cum se pusese la cale cu mama dracilor, care-i dase cutea și peria, i-a dīs:

— Am șciut eu ce-am făcut, n'ai tu grijă. Copilul e podōba femeilor bune, iar nu a uneia ca tine. Mai cară-te dinaintea mea — și i amuță cu cățelușă de i alungă din rai.

Moșnegul dă să intre și el, da cățelușă iar zap, zap. Ddeu iar o intrăbă că ce-i.

— E un biet mosnég, se rōgă de primire.

Ddeu porunceșce să îl aducă, iar moșnegul când vede și el atâta frumuseță și bogăție, nu șcie singur pe ce lume-i, și de-odată nu putt respicā un cuvânt, dar mai venindu-și in fire, auđind cuvēntul cel bun a lui Ddeu, dīse:

— Nevrednicul și pēcātosul de mine, la ce-am venit mai șcu eu spune, intr'atâta cele ce am vēdūt aici m'au uimit și m'au cutremurat, dar rog pe inălțimea vōstră să me prefaceți in petricică și să m'aruncați intr'un colțisor al împērătiei vōstre, ca să me pot bucurā și eu de mārirea și strălucirea ce-o vēd aici.

— Ba nu-i așa, creștine, îi dīse Ddeu. Te cunosc pe tine, că-mi ești pe plac, dar nevrednicia femeiei tale s'a revērsat și asupra capului teu și să șcī că pentru ostelile vōstre vreu să ve dāruesc c'un bāet, numai iată ascultați. Ține mērul ista și du-te acasă, pune-l pe mēsă cu cōda 'n sus ș-așă să-l tai in doue și partea din drēpta inspre care s'a plecā cōda mērului, aceea s'o mārānci tu, iar partea din stānga aceea s'o mārānce nevēsta și aveți să intineriți și aveți să cāpētați și veleat de cāte 200 de ani peste ceia cât aveți de trāit incā; iar acuma ve blagoslovesc ca să incālecați pe mēr și numai să gāndiți și-ți fi acasă.

Mulțameșce moșnegul lui Ddeu, ia mērul și pe baba care remāsese la pōrta raiului, incālecarā amēndoi pe mēr și numai gāndesc ș-ajung acasă. Acolo s'apucā el și taie mērul așa precum îl invēțase Ddeu. Da cum se nimerise, partea din drēpta eră mai mare și mai frumōsă decât cea din stānga.

Atunci baba, că ea nu vrea s'o ieie pe cea din stānga și cu nepus in mēsă insfacā din mārāna bārbatu-seu partea din drēpta ș-o mārāncă, și unde nu se face ea o fatā tineră și frumōsă de-a mare dragul să te uiți la ea. Moșnegul vede și socōte că merge trēba bine, ia și el și mārāncă partea din stānga și se face un voinic ca de 20 de ani; dar ce folos, că numai capu le eră de fatā și bāet, iar trupul le eră din potrivă.

Mai trece ce mai trece, și are bārbatul un bāet frumos ca sōrele și voinic ca un smēu și cât creșce altul intr'o sēptēmānă el creșcea intr'o dī și cât creșce altul intr'un an, el creșcea intr'o sēptēmānă, ș-așă in scurtă vreme s'a fācut flācāu in puterea cuvēntului. Da intre tatā-seu și maică-sa se iscase zizanie că de ce baba n'a ascultat cuvēntul lui Ddeu și ađi o vorbā mārē alta și mai că ajunsese la cuțite. Bāetul vē-

dând că ce este nu-i bine, s'a hotărît să se ducă la Ddeu și să-i cêră socotêlă, că de ce și-a bătut joc de părinții lui.

Merge el, vede o mătă că prinsese un șoricuț așă de frumușel și cu niște ochișori ca niște pietre scumpe, iar pèrul pe dènsu ca argintul nu altă. Mult se minuneză voinicul de frumuseța șoricuțului, i se face milă de dènsu și-l scapă din gura mâței. Atunci șoricul îi cade 'n genunchi și cu lacrimi îi mulțameșce pentru binele ce i-a făcut și-i dîce: Să șcîi voinice, că eu sînt împèratul șorecilor și de vre-odată îi avé trebuință de mine, numai să te gândești la mine și-am să fiu la tine și de mare greu pôte te-oi scôte.

Mai merge voinicul înainte, și dă de un lup prins in ratețe, își face socotêlă să-l ucidă, iar pielea s'o vîndă 'n tîrgul unde a ajunge și tot i-a prinde un bine.

Da lupul, care eră împèratul lupilor, șciù gîndul voinicului și-i dîse:

— Mai bine, fêtul meu, dă-mi drumul, că eu sînt împèratul lupilor și nici nu șcîi dela ce foc te pot scôte.

Voinicului i se face milă de dènsu, taie rețelele și-l scapă. Iar mai merge nainte până ce vede o muscă minunat de frumôsă și prinsă 'n ața unui paingân, își face socotêlă, că adeca de ce n'ar scăpă dela môrte un suflet nevinovat, rupe ața paingânului și-i dă drumul.

Atunci musca face cătră dènsu:

— Să șcîi, voinice, că pentru marele bine ce mi-ai făcut, am să-ți fiu de folos odată.

Ajunge 'n sfêșit voinicul in împèrăția lui Ddeu, iar când se infătoșă inaintea lui Ddeu, îl întrebă iar la ce a venit.

— Eu am venit la M. Ta să-mi spui pentru ce ai făcut așă nedreptate cu tata și cu mama, de ce nu i-ai făcut ca pe ceialalți ómeni.

— Mare este sumețfa ta, mîi bâte; pentru asta de astăđi inainte tu să te faci cerb și să umbli de izbăvit.

Cum a poruncit Ddeu, de 'ndata móre voinicul, s'a făcut un cerb frumos de-a mare dragu să te tot uîți la dènsu, pèrul îi strălucîă ca aurul, iar córnel-e erau poleite. Cerbul ce să facă, s'a luat și el prin pădure, a umblat el așă horhăind, când intr'o đî tocmai eră vênătóre pe locurile cele pe unde eră și el și de unde și până unde l'au simțit cîanii și de tot să-l prăpădescă. Dar cerbul, de și eră cu trupul de cerb, priceperea o avea tot de om și socotesce 'n capul lui, unde-i acuma lupul pe care l'am scăpat, că nu m'ar lăsá la nevoie și numai a gândit și lupul a fost lângă dènsu și cât ai clipí, l'a descurcat de cîni. Iar a mai petrecut cerbul așă prin păduri o bucată bună, când int'o đî ce face ce drege, se 'ncurcă 'n niște rețele și pe când sta așă amărît și ca vai de capul lui, își aduce aminte de șorece, care i fâgăduise spriginul in nevoie și cum gândeșce, șoricuțul îi lângă dènsu și vedîndu-l in focul in care eră, fluera odată de strînge șoricimea pozderie și cât ai clipí, róde tóte sfórele și dă drumul voinicului. Iar a mai trecut ce a trecut, până 'ntr'o đî făcîndu-se o vênătóre, cum se nimereșce că un vênător îl impușcă. Cerbul așă rânit cum eră, mai alérgă ce alérgă și cade mort intr'o prăpastie lângă un pârăuș cu apă mórta. Da muscărimea din tótă lumea asta s'au fost adunat de i-au mánâncat trupul, nelăsându-i decăt ciolanele.

Impèrătésa mușcelor luându-se de vorbă intr'o đî cu unul din sfetnici, că pe unde a mai fost el, îi spune că 'n cutare prapastie, unde putrețesc acuma numai ciolanele unui cerb cu córnel-e de aur.

Impèrătésa mușcelor de 'ndata mare a șciut că acela-i voinicu, care-i dăruise viêta și adunându-și mulțime de supuși, câtă frunđă și érbă, și s'a dus acolo, socotind că decă n'a putut să-i facă nimic până acum, cel puțin să-i facă o inmortentare acatári. Se duc și dau peste cerb in prăpastie.

Atunci împèrătésa mușcelor porunceșce să-i sape un mormênt. Tăbăresc mușcele să-i facă grópa, dar pămêntul eră vèrtos ca fierul și eră greu de tot; ce să facă ele, s'apucă mai întêi să-l spele, se prind cu tótele și dau ciolanele cerbului in pârăușul cel cu apă mórta, dar numai s'au atins ósele de apă, și s'a intrunchipat tot cerbul la loc așă cum fusese dela început; dau mușcele acum să ieie apă să-l spele, dar nu eră de chip, care cum s'atingea, remânea mórta pe loc. Impèrătésa mușcelor porunceșce, ca să caute alt izvor pentru ca să-l spele și după ce scot pe cerb din apa cea mórta îl carabanesc la un al pèrfu mai dela deal de apă viie, dar cum au început a-l spélá cu apă de aceea, a inviat și cădênd in genunchi inaintea împèrătéssei mușce, a mulțamit pentru binele ce i-a făcut, că l'a trezit din mórți și luându-și điuva bună dela ele, apucă iarăș prin pădure.

Da, prăpastia ceea eră hotarul intre împèrăța uciganilor și împèrăția smeilor de care erau veșnic tulburati si nu se puteau podiní pe pămêntul și pe avutul lor. Că ori ce făcea ce dregea pe moșia lor, uciganii le puneau bețe 'n róte.

Când a fost la supèrarea cea mai mare, s'a hotărît, ca să pornéscă cu resboi unii in potriua altora, și atata mamea lui de armată ce s'au fost strîns dintr'amêndoue părțile, cât gema pămêntul și focă pădurea, incăt cerbul n'a mai putut sta pe locurile cele. A mai rătăcit ce a rătăcit, dela o vreme și-a făcut socotêlă să se ducă la Ddeu, să-l întrebé că de ce a făcut nedreptate cu părinții lui și iar se duce la Ddeu.

Ddeu cum l'a vedut, l'a și cunoscut și iar îl întrebă că la ce a venit.

— Ca să-mi spui, M. Ta, de ce ți-ai bătut joc de părinții mei și nu i-ai făcut ca pe toți ómenii.

— Mare-i sumețfa ta, da pentru tóte ai suferit și pentru vrednicía ta, de astăđi inainte cerb să te numești, dar om ca toți ómenii să fii — și 'ndata mare s'a prefăcut in om. Și ți-oi spune, că nu eu i-am făcut, ci neascultarea lor, — ș-atuncia i-a istorisit Ddeu povestea cu mèrul, i-a mai dat atunci încá un mèr și i-a đis: Să tai mèru ista 'n jumêtate și partea din drépta s'o dai mamei tale, iar pe cea din stânga s'o mánânce tatál teu și iar s'or face ómeni ca toți ómenii și mai na-ți văr-guța asta, să te 'ncaleci pe dènsa și numa să gândești și-ai să te trezești acasă la tine.

Voinicul a făcut așă cum l'a invêtat Ddeu și când s'a facut acasă, maică-sa sta gata să se 'nsóre c'o fată, iar tatál seu să se mărîte c'un flăcăr. Băetul se duce la mész și-i dă jumêtatea cea de mèr dela Ddeu, dar baba nu vrea s'o mánânce nici c'un chip, đicînd: Las că și-a bătut Ddeu joc de mine odată, nu mai am nevoie să mai fiu de rîsul lui și data asta.

Decă băetul a vedut, că n'o scôte la bun capêt cu dènsa, s'a dus la tatál seu, care a mánecat partea lui de mèr și s'a făcut precum fusese la început și tot bun și răbdător și iertător.

Atunci s'a dus el la nevêsta lui și atata a rugat-o, până ce a induplecat-o și pe ea să mánânce partea ei, de s'a făcut și ea ca dela început, iar pe urmă au făcut nunta de a doua óră pe 7 părți mai strașnică decum o făcuse 'ntêi și 'ntêi, iar feciorul lor s'a însurat și el și

dă Ddeu, că are o fată, atunci mama dracilor, căreia o făgăduise bunica sa, vine și o cere babei, da baba acumă ba cărc ba mărc, dar n'au încăt,ro, trebuie să-l deie, atunci mama dracului fi spus:

— Nu trebuie să faceți alta nimic, decât in loc de-ai face semnul crucei copilei, să-i faceți semnul secerei și atunci are să fie a mea, că nepotul meu are să se facă împărat și mie-mi trebuie nepoța dvăstre, să i-o dau de împărătesă.

Bunica face așa cum a fost învățat-o drăcoica, iar in tăria nopței vime mama uciganilor și fură copila, da in graba ceea, numai se prinde pelinga 'n ușă. Nu trece mult și mama copilei se trezește și când dă că nu-i copila, prinde a plânge și a se rugă maicei Domnului, ca să se milostivască asupra-i și să-i deie copila.

Și așa erau de jalnice rugăciunile ei, de nu dădeau resbun ucigașilor și-i ardea ca cu foc; dela o vreme au adus-o îndărăt și o-au pus-o lângă ușă.

Mama aude ceva schincind la ușă și când deschide să vedă ce-i, pelinca se lipește de fetiță și rămâne cu coddă și de-atuncia s'au făcut strigoi, adecă giuruita dracilor și scăpată prin rugăciuni.

ELENA D. O. SEVASTOS.

Secere.

Lângă puțu cu trei plopi
Neica face grău snopi,
Și mi-i face mititei
Și-i aședă câte trei,
Și din trei mi-i face șase,
Cum de-acasă apucase,
Și cu-al șaptelea de rând
Face acoperemēt.

Al d'al șaptelea se chiamă
Că-i măgar; cu bună sēmă,
Că de plouă, plóia rabdă,
Că de-i vânt, el stă se cađă,
Că de-i arșiță nebună
Pe spinarea lui s'adună,
Câte șapte, — au, n'au spor,
Neica ci-că-s: un picior.

Grău-i bun, pe neica 'mbună,
Neica flueră, adună.
Jos e sóre, sus e sóre,
El croește la picóre,
Și cu dóue-așă clădite
Unu de-altu alipite,
Face claea, clae desă,
Vēntu, sórele, s'o țesă . . .

Iar apoi, pe la nămeđi,
Vine leica cu trei ieđi,
Ieđii maichí drăgălași
Numa dór in cămășuță
Iar incolo goi, golași;
Vin cu maica in căruță,
Vin cu maica ce aduce
Lui tătuca să imbuce.

Copilaș, tăicuț, măicuță,
Dorm la umbră subt căruță,
Când dă sórele 'n de-seră
Mi se pun pe muncă eră;

Neica seceră și tace,
Leica cântă și clăi face,
Iar copii se fac mari,
Cară maichii la măgari.

RADULESCU-NIGER.

MARTIRĂI

— Dramă in 5 acte, de Adolphe d'Ennery și Edmond Tarbe. —
(Urmare.)

Pauleta. Și, când va sosi el la Paris, îi vei spune, că nu o mirésă fericită și suridătóre ai condus la altar . . . Îi vei spune, că a trebuit să indeplinesc o datorie sfântă, și că pe nedrept ar fi de m'ar invinováți, de m'ar urí, pe mine, ce n'am incetat de a-l iubi până la cea din urmă a mea . . .

Drack. Cea din urmă a dtale . . . ce?

Pauleta. (Reluându-ș vorba.) Până la ciasul in care acésta căsătorie va fi făcut din mine femeia unui altul . . .

Maltar. (Incet lui *Drack.*) Ah! sērmana copilă!

Drack. (Emoționat și fôrte incet.) Da, da, fôrte nenorocită! (*Tare.*) Ascultă, dră, de ar sta in puterea mea ca să te ajut, să impiedec asta căsătorie uriciósă, — aș face-o cu totă plăcerea, cu bucurie, cu . . . Ian ascultă: eu sânt fôrte tare in duelul cu sabia . . . Îmi dai voie să ved pe dl logodnicul dtale?

Pauleta. O! eu nu am nimic in contra lui; purtarea dlui Palmieri e, din potrivă, fôrte desinteresată. Dar trebuie, ca eu să-i fiu femeie.

Drack. Al vra să đică pe dl Palmieri îl iei de bărbat! Pare-mi-se . . . e fratele noiei contese de Moray?

Pauleta. Da, el.

Drack. Călătorie mea in Anglia m'a impiedecat de a-i face cunoșcintă.

Pauleta. Il vei vedé aici curēnd. Contractul se iscăleşce astăzi; și cu acésta ocașie domnule *Drack*, — mai am să-ți cer o indatorire.

Drack. Đi, đi, — nu te șfii . . . Deóre-ce îmi ies necontentin din obiceiurile mele, — ceva mai mult ori mai puțin . . .

Pauleta. E vorba acum, de un lucru prea crud, și prea dureros pentru inima mea. Este o persónă . . . ce nu póte, — după cum mi s'a spus, — să asiste la căsătorie mea.

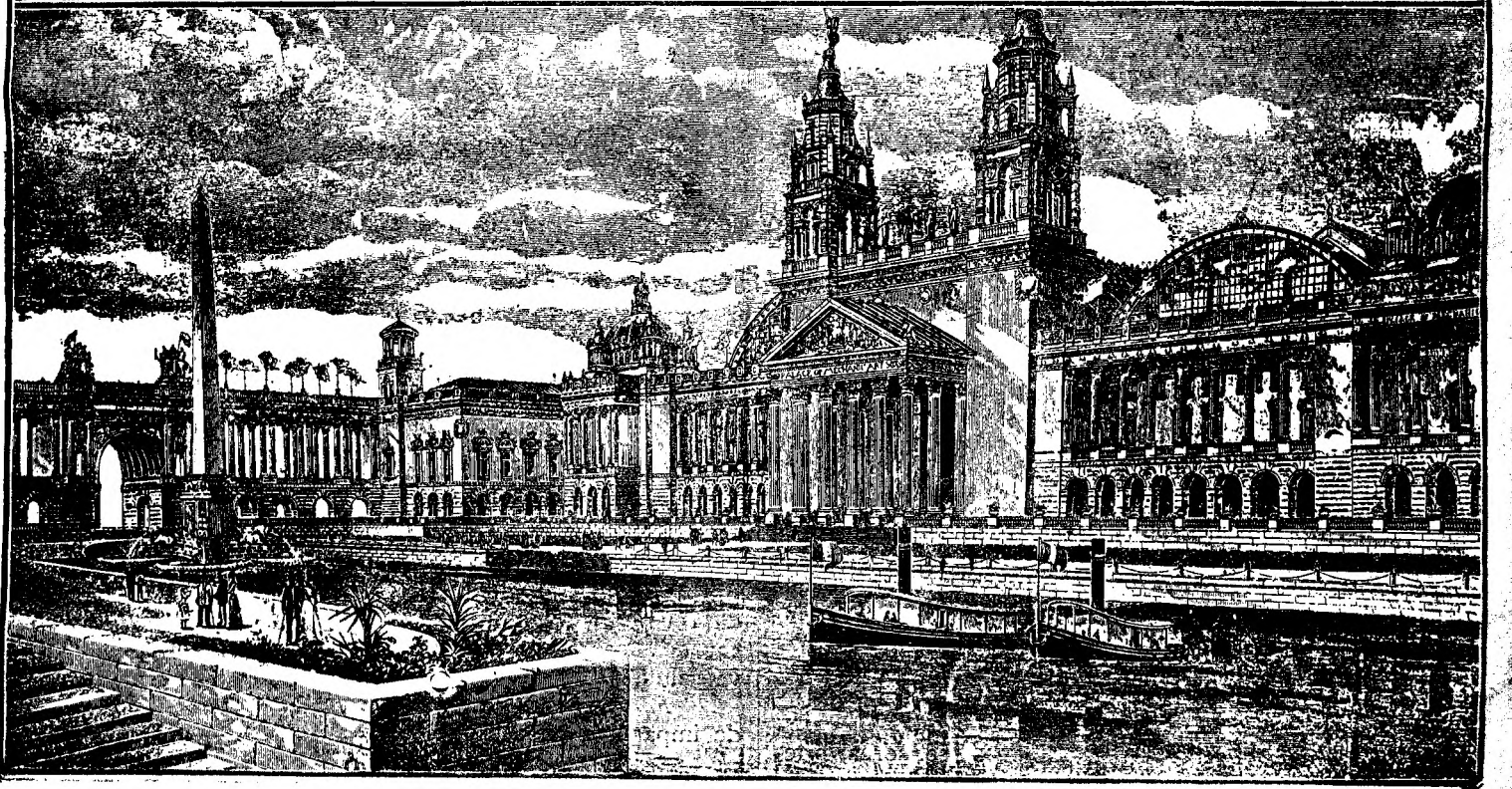
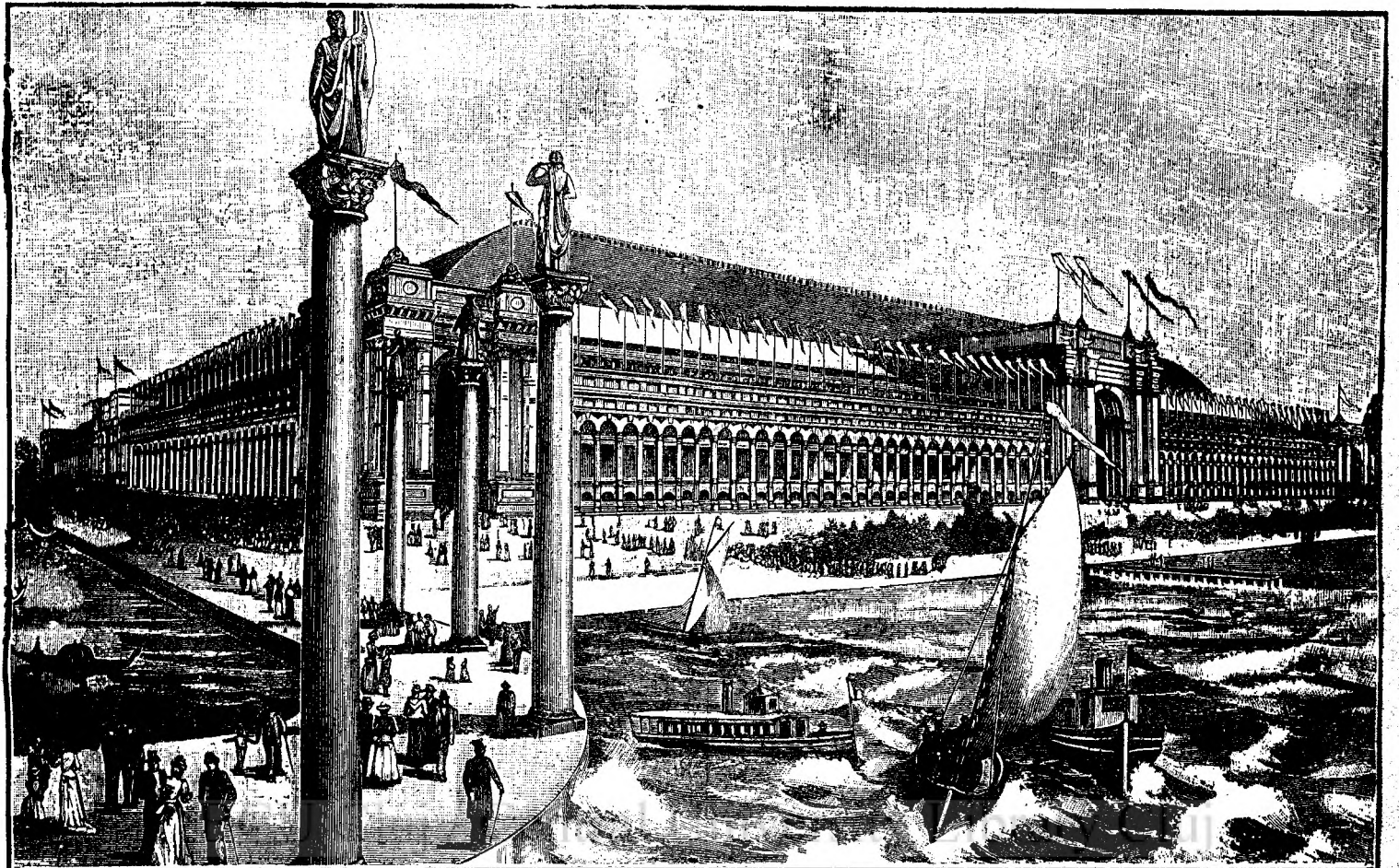
Drack. Vorbești de mama dtale?

Pauleta. Da, de mama . . . care in asemenea momente nu va fi lângă mine . . . Ah! n'aș fi gândit nici odată, că un așa lucru mi s'ar puté întēplă . . . nu nici odată! nici odată! (*Plânge.*)

Drack. (Fôrte emoționat.) Haide! haide! Domnișóră nu trebuie să plângi . . . așa . . . inaintea . . . unui strein mai ales . . . Căci, in sfērșit, tóte aceste, pe mine nu me privesc . . . (*făcēnd esplosie.*) Ei la dracu! cum nu! ba chiar me privesc! și me ating fôrte mult! . . . Eu ț-am fost susținător, prieten, in lunga dtale călătorie, și m'am alipit de dta și te iubesc ca pe o fică a mea. Uitel! . . . Te rog, lasă-me să-țiucid pe mirele tēu.

Pauleta. Nu, nu, trebuie că el să trăiescă! (*Aparte*) El! (*Tare.*) Iti mulțămesc din totă inima, dnule *Drack*, de devotamēntul ce mi-l arăți ah! te voi avé pe dta un prea bun prietin.

Drack. Da, me vei avé, negreșit că me vei avé in totdeuna.

Esposiția din Chicago.

Pauleta. (Cu tristăță). Totdăuna! (*Constrânsă și foarte inte*). În sfârșit iată care este a doua îndatorire ce aș dori să mi-o faci: Neputând să me întănesc cu mama, te rog să-i duci scrisărea asta. (*Îi dă scrisărea ce a scris-o*.)

Drack. Me duc să i-o dau în clipă.

Pauleta. Nu!... să i-o dai... să i-o dai abia mâne sără... după ce m'oi cunună trebuie să i-o dai.

Drack. (Mirat). După... ce te-i cunună.

Maltar. Abia mâne sără.

Pauleta. Mi-o făgăduiești!

Drack. Veđi că... uită-te... am un fel de pre-simțire, ce me face să cred, că ar fi mai bine, ca mama dtale să cunoscă îndată cuprinsul acestei scrisori.

Pauleta. Nu, nu... nu voi!

Drack. Ah!

Pauleta. Dle Drack! jură-mi pe onărea și pe mântuirea sufletului dtale, că nu vei da decât mâne sără asta scrisăre mamei!

Drack. Dar nu știu singur ce trebuie să fac!

Pauleta. Atunci voi face altfel...

Drack. (Repede.) Nu... Deăre-ce preținđi numai-decât pe onărea și mântuirea sufletului meu, ț-o jur, că nu voi da decât mâne sără scrisărea asta mamei dtale.

Pauleta. (Dându-i-o.) Bine; îți mulțămesc, amicul meu! (*Trist*). Me duc să-mi sfârșesc îmbrăcăminte pentru iscălirea contractului... căci o să fie o mulțime de invitați. (*Rentorcându-se*). Adă-ți bine aminte... nu-mai mâne sără!

Drack. Fii liniștită dșoră; am jurat!

Pauleta. (Eșind). Mulțămesc!

Scena V.

Drack, Maltar.

Drack. (Cu putere). Maltar!

Maltar. Domnule!

Drack. Ie scrisărea asta și du-o în cea mai mare grabă la adresa ei.

Maltar (mirat). Cum? Chiar acum?

Drack. Chiar acum la mama dșorei Pauleta.

Maltar. Dar... ați jurat să n'o dați...

Drack. Decât mâni... Da, amice, da!

Maltar. Se vă călcați jurământul?... se pôte?

Drack. Dar negreșit că nu se pôte! Inse tóte jurămintele sânt tot una de sfinte, și, cu mult înainte celui ce făcui acum sermanei fete, mi-am făcut un altul mie înșumi. M'am jurat să nu mai lucrez decât cum mi-a dictă cugetul meu! Și cugetul meu îmi đice că nici onărea, nici credința mea nu vor fi compromise când voi salvă pe asta sermană copilă ce vré să se ucidă... Du-te de du scrisărea Maltar, du-te!

Maltar. Oh! dnule... decă n'aș fi decât o simplă slugă, ce fericit aș fi de a-ți strînge...

Drack. (Strîngându-i mâna). Ei și apoi, eu nu sânt o slugă, — și pretutindenea întănesc un om onest am dreptul de ai strînge mâna!

Maltar. (Emoționat). Ah! Dnule? Dnule! (*Vedénd intău pe Palmieri.*) Dl Palmieri! (*Confus, el vré a-și re-trage mâna din cea a lui Drack*).

Drack. (Scuturându-o). Du-te de du scrisărea, prietene? (*Palmieri se oprește mirat, Maltar ese*.)

Scena VI.

Palmieri, Drack.

Palmieri. Aș puté află, dle, cu cine am onăre.

Drack. (Brusc). Cu Elie Drack, fost consul, dle.

Palmieri. Iertați... dar n'aș fi făcut una ca asta deloc, — vedéndu-ve în așă relațiuni cu o...

Drack. Cu o slugă! — Pricina-i dle, că sluga acăsta este inzestrat cu o onestitate ș-o gingășie de simțuri ce mulți stăpâni i le-ar puté rîvni!

Palmieri. Știu... da... Maltar e un om fôrte cum se cade! dta dnule ai readus în Franța pe dșóra de Moray logodnica mea?

Drack. Chiar eu; și dșóra de Moray m'a înșciințat despre acăsta cășătorie ce se va închia în curénd, după cum mi-se pare.

Palmieri. Mi-a fost de ajuns să ved pe dșóra Pauleta spre a me inebuni de dragăstea ei, de gingășia și spiritul seu. Nu-ți pare asta óre natural?

Drack. Fôrte natural, din potrivă. Astfel că dănsa e cum nu se pôte mai fericită de acăsta cășătorie... neașteptată.

Palmieri. (Cu îngâmfare). Va fi scumpă dle, prea fericită! Dar îmi pare că dta te interesezi fôrte mult de ea.

Drack. Fôrte mult, scumpe dnule, fôrte mult! Chiar mai adineóră m'am oferit să-i fac un mic serviciu, la care, fie đis în trecăt dta nu ești străin.

Palmieri. (Cu ironie). Serviciu... Și ce anume? Ian povestește-mi-l, te rog, și mie...

Drack. Să ț-i-l.... O nu! nu mai e de nevoie, căci dșóra a refuzat.

Palmieri. Ah!

Drack. Dar i-aș fi făcut acea îndatorire cu órecare plăcere.

Palmieri. Cu tot refuzul seu eu ve mulțămesc prea mult de intențiune!...

Drack. Ei dar n'ai de ce, dnule! Dnule Palmieri, căci astfel cred că te numești?

Palmieri. Da, dnule.

Drack. (Cautând). Unde dracu am auđit eu vorbindu-se de acest nume?

Palmieri. Numele meu e cunoscut aprópe de lumea întregă... moșul meu Jean...

Drack. (Repede.) Jean Palmieri! da, da, am auđit de multe ori numele acesta, dar când... cu ce imprejurări?... Nu-mi mai aduc aminte! Totuș îmi pare... da, da... Dar uit că dșóra Pauleta m'a rugat să-i fu martor...

Palmieri. Martor...

Drack. Și eu nu sânt într'o ținută potrivită... Cred că mai am vr'o jumătate de cias pâna la iscălirea contractului?

Palmieri. Ba chiar un cias!

Drack. Mulțămesc.... Am deosebita onăre...

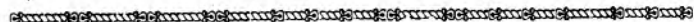
Palmieri. (Rece). Te salut.

Drack. Complimentele mele tinerei mirese... Binevoiti ai spune, că în cazul în care s'ar schimbă părerea relativă la... mine, serviciul despre care fu vorba, me va găsi gata a-l indepliní cu cea mai mare grabă. Da, da, acum mai ales i-l'aș face cu plăcere! (*Suind spre fund*.) Cu cea mai mare plăcere! Am deosebita onăre de a ve salutá! (*Ese*).

Palmieri. Ce vreau să đică aste vorbe? Ce are el de împărțit cu noi!?

(Va urmă.)

N. A. BOGDAN.

Sânt puțini la număr ómenii destul de deștepti, ca să pótă suferi să li se spuie adevărul și să-l spuie și ei.

Cronică literară.

Acea ce-l caracterizează pe artistul adevărat, este zelul și iubirea ferbinte pentru arta sa, căreia îi jertfește viața sa întreagă, pururea muncit de idealul unei perfecțiuni pe care nu-l poate realiza nici odată.

Pregătindu-se ani îndelungați și inițiindu-se treptat în misterele ei sfinte, arta pentru densul, e așa de cuprindătoare, încât viața i se pare prea scurtă pentru a o cunoaște: *Ars longa, vita brevis*. Imprejurările, în pripa și nestătornicia cu care se înfătoșează, sunt anevoe de cunoscut, cercetarea adeseori înșelătoare, judecata pururea anevoioasă. *Ocasio praeceps, experimentum fallax, iudicium difficile*.

Tote i se par ușore inse aceluia care nu se rădică nici odată până la fondul ideal al artei și pentru care arta însemnează numai stăpânirea mijloacelor tehnice, un joc plăcut cu sunete, colori și cuvinte, care se *invetă*, decât ai aceea ce se numește talent.

Astfel, cine nu se crede chemat de a rivaliza cu divinul Rafael și cu neintrecutul Ruysdael, după câteva lecțiuni neînțelese de pictură? Care domnă și cu domnișoară nu se are îndestul de *avansată* pentru a da concerte — după ce a isprăvit studiile lui Czerny? Și cine oare nu se crede indeajuns de învățat pentru a scrie la gazetă, decât a isprăvit un minimum de patru clase gimnaziale? Acolo însă unde acesta manie de a se arăta cu ori ce preț, atinge culmea, este în teatru. Totă lumea știe să declame și să joce comedia.

Și să nu credeți, că acei cari au pretensie de a se înfătoșa publicului caută să se inițieze treptat în tehnica artei scenice, începând cu lucruri ușore și urcându-se treptat până la cele mai grele. Nu! Tineră și tinerul plin de viitor — tinerii având un viitor foarte mare — încep deodată cu ce este mai greu și mai trudnic. Tot una-i pentru densii. Lipsindu-le direcția și simțurile lor proprii nefiind încă indeajuns de subțiate pentru ca să poată deosebi nuanțele și să pătrundă înțelesul unei opere, toate li se par în artă deopotrivă de grele și deopotrivă de ușore. Și în adevăr când totul se reduce la învățarea mecanică a cuvintelor, nu poate să fie nici o deosebire între operele diferite ale poeziei. Materialul fiind același pentru toate, nu acesta poate să le deosebească, ci cuprinsul lor, partea lor ideală. Și tocmai acesta este propria misiune a artistului care interpretează, de a face să pătrundem înțelesul opereii, căutând să nuanțeze astfel materialul încât ideea poetului să apară întrăgă, cu toate amenunțele ei.

Ce se întemplă inse de obicei? Lipsiți de orice cultură mai serioasă, începătorii noștri cred că pot să declame tot ce le stă în cale, fără a se mai gândi mult decât aceea ce voesc a interpreta nu e prea greu pentru densii, și în genere nepotrivit pentru scenă. Și astfel se face că una din operele lor de predilecție este chiar *Glossa* lui Eminescu.

Nici incline a ei limbă
Recea cumpen'a gândirei
Înspre clipă ce se schimbă
Pentru masca fericirei,
Ce din mărtea ei se naște
Și o clipă ține poate . . .

Și așa mai departe, fără inse ca publicul care aplaudă, îmbăt de armonia versului, să fi pătruns înțelesul acestor cugetări adânci. Tinerul artist inse, care nici el nu-și dă seamă de conținutul cuvintelor ce rostesc, după cum o dovedesc atât intonațiile cât și mimica sa greșită, primește aceste aplause, ca o dovadă a talentului și a farmecului dicției sale. Cumcă asemenea bucați, care se adresează în mod imediat cugetărei, și numai în mod imediat simțirei noastre, nu se prea pot *declamă*, — acesta nici nu-i trece prin minte macar. Și cum voți să-și pue asemenea întrebări superătore? Nu-l vedeți cât pare de voios când dice: *Vremea trece, vremea vine*, Cuvintele se strecoră prin crierul seu fără ca să deștepte nici o simțire.

Acolo inse unde se vede mai bine încă superficialitatea cu care se tratăză chestiile de artă la noi în țară este în modul cum se interpretează o altă poezie de Eminescu, *Satira a III-a*.

Așa de o pildă, unii se opresc la scrisoarea pe care unul din fiii falnicului Domn o trimete *dragei sale dela Argeș mai departe*.

Și să știi că-s sănătos,
Că mulțămind lui Christos,
Te sărut, Dornă, frumos.

Ceialtați, voind să fie mai conformi cu originalul recităză opera întrăgă.

Amendouă aceste moduri de intrerpretare inse par deopotrivă de greșite, deca stai să analizezi și să știi socotela de legile artei.

Acei dintei, oprindu-se asupra unui incident neînsemnat și atrăgând asupra acestuia întrăga luare aminte a auditoriului, slăbesc efectul puternic pe care-l lăsase descrierea bătăliei dela Rovine și astfel, nesocotesc însăș ideea poetului, care, dupăcum rezultă din economia întregului, a voit să ne înfătoșeze trecutul glorios și să-l prezinte, în *măreția* sa prezentului mic și netrebnic.

Pentru a ajunge la acest rezultat inse, e peste puțință de a ne oprî asupra incidentului gingaș dela urmă, de orecu nu acolo se află inchierea firăscă a opereii. Trebuie dar să mergem mai departe; se naște întrebarea, unde anume să ne oprim și decât opera poate să fie recitată în întregul ei, după cum o fac alții.

Relativ la acesta satiră a lui Eminescu, noi șcim că în sinul societății literare »Junimea« s'a născut chiar dela început discuție asupra chestiunii de a se ști decât partea a două, cu alusiunile ei politice, trebuia să fie publicată, și nu. Punctele atinse acolo se păreau unora de un interes prea puțin general, prea trecător, pentru ca să fi putut dură inafară de marginele strimte ale actualității. Opera inse a remas așa cum a fost scrisă și noi credem că e bine să fi remas așa. Căci împrejurările în adevăr se prefac și omenii se uită, dar aceea-ce este caracteristic într'o operă de artă, rămene pururea adevărat, cu deosebire numai că cu timpul, noi privim lucrurile din punctul de vedere curat artistic, fără ca aprecierea noastră să fie turburată de amestecul intereselor noastre din lumea reală-practică.

Căci aceea ce se judecă în vremea noastră din punctul de vedere al adevărului *faptelor reale*, atinse într'o operă de artă, mai târziu se judecă din punctul de vedere curat artistic.

Ce șcim noi despre demagogul Cleon, și ce ne interesează pe noi să șcim intru cât adevăratul Cleo a semănat cu acel pe care ni-l presintă Aristophane. Acea ne interesează astăzi este *tipul* demagogului, pururea adevărat.

De sigur inse că contimpuranii nu puteau să judece lucrurile cu aceeaș obiectivitate.

Pentru a reveni la satira a III-a, noi credem dar că a fost bine de a se *publică* in intregul ei; se naște inse intrebarea decă e tot așa de bine de a se *recită* până la sfârșit.

Fiecare artă își are estetica ei proprie de care trebuie să ținem sémă mai ales atunci, când doue ramuri deosebite ale artei se intovarășesc in vederea realizării unui efect comun. Nu tot ce scrie un poet, fie chiar Shakespaere, pentru scenă, se pôte reprezenta cu succes.

Logica inspirației proprii și legile artei sale deosebite îl fac pe poet să nesocotescă adeseori cerințele artei scenice. Mai târziu, când o piesă se jôcă, adeca atunci când efectul scenic este lucrul de căpetenie, sânt părți întregi, fôrte frumôse de altmintre ca poesie, care se lasă la o parte. Unitatea efectului și repedițiunea desnodământului cer neapărat acest sacrificiu.

Ținând dar sémă și de cerințele scenei, noi credem că in acea ce se atinge de satira a treia, tótă partea care incepe cu versul: *Au prezentul nu ni-i mare?* . . până la sfârșit, nu trebuie să se reciteze, și acésta anume pentru doue motive fôrte puternice.

Mai întei, atingându-se in acésta parte niște interese actuale din lumea reală, este firesc lucru ca cei mai mulți să judece opera din punctul de vedere al adevărului faptelor reale aici zugrăvite și nu din punctul de vedere al artei, al modului cum a fost infătoșate. Căci realitatea se impune tuturor, dar numai fôrte puțin pricep idealul, mai ales atunci când, cu ocazia contemplării sale propriie interese reale par a fi in joc. Când se vorbește de *uriciunea fără suflet, fără cuget*, burghezul nu pôte să uite persoane din lumea reală care se află caracterisate și ireverențioșe. Când poetul, judecând lucrurile din punctul de vedere al unui ideal inalt, își indrepteză satira sa in contra viciului și a destrabalării timpului seu, *liberalul*, citat in trecăt se scandalisesc și se supără. Iar burgheji din sală cari nu se cred atinși, sublinieză cuvântul cu aplause reutăcioșe. Astfel încât arta in loc de a ne rădică din lumea reală și mai presus de miseriele de tôte ăilele, ne readuce mai ales la interesele nôtstre mici la sfedile nôtstre meschine, la patimele nôtstre cele rele. Iar artistul, amestecat și el deodată in frământarea unor interese protivnice trebuie să sufere aplausele nepricepute a unora și tăcerea ridiculă a celorlalți fără ca să se pôtă lămurî vreodată decă a corespuns cerințelor artei sale deorăce nu din acest punct de vedere fusese judecat.

Acésta intru cât privește *fondul* acestei părți a satirei.

In acea ce se atinge de forma ei și iarăș cu privire la recitare, la efectul scenic, noi nu vedem nici-o necesitate artistică pentru ca opera să se declame in intregul ei.

După descrierea luptei și după luminosul tablou dela sfârșit, poetul se oprește visător in fața icónelor zugrăvite de densus, și recapituléză tot ce a ăis atunci, indemnându-ne și pe noi să stringem intr'un mănunchiu impresiile deosebite ce am primit.

De-aș vremi se 'nvredniciră cronicarii și rapsodii.

Și după ce ne-a readus in conștiință trecutul de mărire cu oștile sale de viteji și cu domniî sei falnici, aruncându-și privrile și asupra prezentului cu ômenii sei, ne spune, cu un zimbet amar, că *nu cu lira visătoare și cu sunete de flaut*,

Poți să'ntimpini patrioții ce-au venit de-atunci incolo.

Și e destul atâta pentru ca prezentul cu tôte mi-zeriele sale și pe care-l cunoșcem prea bine, să stee viu inaintea nôtstră. Din intunerecul uitării momentane — fericiți că arta ne făcuse ca să-i putem uită — toți rēii, toți panglicarii care mișună in cercul activității nôtstre practice, apar in punctul luminos al conștiinței. Cu totii și fiecare îi cunoșcem cu rēutățile lor, cu viciile de care sânt putređi, și când poetul intorcându-și ochii dela acésta privesc murdară, ne face să revenim la impresia care ne-o lăsase descrierea luptei eroice dela Rovine

O eroi care'n trecutului de măriri vė adumbriseți . . .

Când din lumea reală in care ne aruncase, ne rădică iarăș in lumea ideală, impresia este din cele mai puternice.

Ți se pare in adevăr că-i veđi pe acei domni falnici rădicându-se ca niște umbre uriașe cu oștirile lor biruitoare. Tot trecutul de măriri îl avem in fața nôtstră, sufletul nostru se inaltă, și pare că o schintee din entuziasmul aprins al poetului ne-a încălđit din inima înghețată și neincredătoare.

Remâneți in umbră sfântă Basarabi si voi Mușatini,
Descălicători de țără, dătători de legi și datini,
Ce cu plugul și cu spada ați intins moșia vôtstră
Dela munte pân la mare și la Dunărea albastră!

Asupra acestor versuri trebuie dar ca artistul să se oprescă și acésta se pôte face cu atât mai bine, cu cât tabloul remâne complet și fără partea a doua, care nu-i decăt o accentuare a contrastului dintre prezent și trecut, și care atât prin lungimea sa, cât și prin intensitate colorilor slăbește efectul scenic, in loc de a-l întări.

Esposiția din Chicago.

— La ilustrațiunea de pe pagina 293. —

Americanii lucréză americanesce. Esposiția ce au să arangeze la Chicago, trebuie să intrécă tôte esposițiile de până acuma din Europa.

Cele doue edificii, a căror ilustrațiune se află pe pagina 293 a revistei nôtstre, dau ôrecare idee de mărimea acestei esposiții,

Cea de asupra reprezintă pälatul industriei și al artelor libere; iar cea dedesupt este frontispiciul pälatului de industrie.

Cel dinteu ocupă un teren de 513 metri luug, de 240 metri lat, un teritoriu de 12 hectare; astfel de estensiune n'a mai avut nici o esposiție.

Palatul de industrie ocupă un teren de 1.300.000 urme pătrate, va fi cel mai mare local acoperit din lume. Coperișul acestei hale atinge in vėrf o înălțime de peste 245 urme; in giurul halei se intind până la zidurile exterioare ale edificiului, pe o înălțime de 20 de urme deasupra solului, galerii largi, legate intre ele prin 28 de poduri. O mare parte a acoperișului e de sticlă. Sticla necesară a fost adusă pe 41 de vagóne. Clădirea va fi luminată séra de 32,000 lămpi electrice.

Proverbe.

Femeia cinstită e o serbătoare in casa bărbatului ei.
(Englezesc.)

Cine se teme de vrăbii, nu sémână mălaiu.

(Romănesc.)

B o n b ó n e.

La o gară.

Mița. — Un bilet de clasa I.

Împiegatul. — Unde mergeți?

Mița cu obrăsnice. — Asta nu te privește.

Împiegatul cu insistență. — Dar...

Mița supărată. — Ei bine me duc... la mătușa mea.

Un soldat la Pesta se îmbetase într'o crîsmă așa de rău, încât nu mai putea să nimerescă drumul la casarmă. »Vino cu mine leat! îi dîse un tovarăș. — »Nu nu pot să merg mai departe« îi respuse el »dar fiind-că se învîrtesc tóte casele pe dinaintea mea, aștept până o veni casarma și întru înăuntru«.

Un fanfaron, care ca toți fanfaronii eră cam sec la mînte, veni într'o séră mai de vreme la teatru și vîdînd atît de puțini vizitatori, dîse, ducîndu-și mîna la frunte pentru a-și potrivî pîrul: »Uu! ce gol îi aici!« — »Imi pare bine că veđi și dta«, dîse unul de alături, »am vrut eu să-ți spun de mult!«

Un viteaz.

Judecătorul. — Ați veđut cum a tras focurile?

Martorul. — Da.

Judecătorul. — Cît de departe ai fost de scena crimei?

Martorul. — Când a tras primul foc, am stat cinci pași de el.

Judecătorul. — Și la al doilea?

Martorul. — Apoi — cinci sute.

Dómna, cătră o servitóre: — Ai vre-un amant? Lécă da, nu te angajezi.

Servitóre. — Cocónă. Secretele militare nu se pot tradá!...

LITERATURĂ ȘI ARTE.

Sciri literare și artistice. Dra Elena D. O. Sevastos, a cărei lucrare »Nuntă la români« fost premiata de Academia Română, a terminat o nouă lucrare intitulată »Obiceiuri la nașceri și înmormîntări la Români« care va apăre în curînd; tot dsa a dat sub tipar la Iași un volum de povești și altul de versuri! — *Dr. Gr. Maniu* din București, fiul academicianului Vasile Maniu, a obținut medalia Bene-Merenti cl. II, pentru scierile sale juridice. — *Masca lui Dumitru Brătianu* a fost luată de dnii sculptori Gh. Vasilescu și Heghel, cari au să-i facă bustul. — *Dr. I. I. Mendonidi* a publicat la București un volum intitulat »Demografia României.« — *Dr. Jacob Negruzzi*, unul din vicepreședinții Academiei Române, va reprezenta Academia la serbările din Geneva pentru celebrarea aniversării a 400-ea a descoperirii Americii. — *Dr. S. C. Măndrescu* a publicat la București un volum intitulat »Elemente unguerești în limba română.«

Srierile dlui George Barițiu. În ședința dela 29 maiu, Academia Româna a decis să publice un memoriu al serbării ținute la 12/24 în Sibiu pentru împlinirea de 80 ani a distinsului membru academic dl George Barițiu. Acésta publicațiune, afară de un raport despre frumoșa serbare dimpreună cu tóte actele sale, va mai cuprinde și o culegere din articoliu ilustrului octogenar, publicați în diverse țiuare românesce și mai cu semă în »Gazetă Transilvaniei«. Pentru culegerea scrie-

rilor și redactarea acestei publicațiuni, Academia a ales o comisiune în persónele dlor D. A. Sturdza, Gr. G. Tocilescu, și Nic. Denșușianu. Acesta va fi cel mai frumos suvenir al festivității neuitate, pentru care trebuie s'aducem felicitările noastre primului nostru Areopag literar.

Biblioteca Asociațiunii Transilvane. Cetim în »Transilvania«, că în vederea, că localitățile destinate adî pentru cancelaria comitetului Asociațiunii sînt nesuficiente, mai ales pentru că nu mai incap dulapurile trebuincioșe pentru adapostarea bibliotecii, care se măresc an de an în mod considerabil, mai vîrtos prin donațiuni ce se face în număr de mai multe sute de cărți; peste acésta lipsește cu totul și un cabinet de lectură, a cărui necesitate se presupune la orice societate destinată a cultivá sciințele și literatura, precum și a conservá produse de ale artelor frumoșe, precum: pictura, sculptura ș. a. Comitetul a decis: Pentru cancelăria Asociațiunii transilvane se destinéază pentru viitor, cu începere dela 1 Octob. a. c. localitățile din parterre, partea stîngă a casei Asociațiunii, care de present sînt date în chiria dlui capitan c. și r. în pensiuene P. Lucața. Economul Asociațiunii, dl casar G. Candrea, se însărcinéază a abdice pentru 1 Octob. a. c. cuartirul dlui căpitan Lucața, ér localitățile folosite actualmînte ca cancelarie a le inchiria cu acelaș termin (1 Octob. a. c.)

O broșură de sensație. La Iași a apărut o broșură intitulată »Părerile celui mai mare politic asupra căsătoriei prințului Ferdinand cu dra Elena Văcărescu« care stîrnesce mari discuții în cele mai multe cercuri de acolo.

Cărțile oprite. Am anunțat în nr. trecut, că ministrul reg. ung. de culte a oprit opt manuale de școlă apăruite la Brașov, fără însă de a puté spune titlul lor. Acum trebuie să îndreptăm notița noastră așa, că dintre manualele oprite numai 2 au apărut la Brașov, celelalte la Blaș, la București, la Ploești și la Iași. Intre cărțile oprite, ca conținînd date în contra conștițiunii, în primul loc e un »Vocabular complet pentru opurile lui Caiu Iuliu Cesare« de dr. Vasilie Glodariu, tipărit la Brașov, încă la 1871 și întrebuițat de atunci neconținit. Asemenea s'a oprit »Legendarul românesc« de Alesiu Viciu, aprobat la 1884 de ministere și tipărit atunci în Blaș. A treia carte oprită este »Geografia și istoria evului vechiu, mediu și modern« prelucrat înainte cu 22 de ani de dr. I. Meșota. S'au mai oprit următóarele; »Curs practic și gradat pentru școléle secundare« de I. Maniu; »Curs de limba germană pentru școléle secundare« de M. Berar; »Geografia pentru școléle medii« de Laky-Făgărășan Moldovanu; »Retorica« de C. S. Negoescu și »Antologia Română« de M. Pompiliu. Mai remas-a manual românesc neoprit?

Reviste și diare. *Biserica Ortodoxă Română* pare a avé mai mulți abonați dintre tóte revistele literare române, căci numărul lor se urcă preste 3,500. Acest număr inse se póte atinge numai prin faptul, că fiecare biserică e obligată a se aboná. Dar cu plata merge mai greu, ceea ce se vede din raportul prezentat Sinodului Episcopesc. Acest raport arată, că reștanțele de incassat din anii trecuți până la 31 martie a. c. au fost 90,027 lei și 15 bani. — *Turda* au fost numele unui diar de ocașiune, publicat în duminica trecută la București, din incidentul manifestațiunii ștudentilor: cuprinde un istoric al Turzii și o notiță biografică a dlui dr. Joan Rațiu, dimpreună cu portretul seu. În sfîrșit se descrie vandalismul sevêrșit asupra casei dlui Rațiu și a altor români de acolo. — *Literatorul*, fondat la 1880 de catră dl Al. A. Macedonschi, a reapărut la București.

TEATRU ȘI MUSICĂ.

Teatrul Național din București. Comitetul teatrului a hotărât, ca repetițiile pentru stagiunea viitoare să începă dela 16 august. Stagiunea va începe la 28 septembrie. Stagiunea, care în anul trecut, din cauza bolii dlui Manolescu, n'a putut fi variată, promite a fi mai interesantă la toamnă. Ministerul instrucțiunii a decis să dea 150,000 lei pentru facerea de reparații la Teatrul Național.

Stipendiu pentru conservator. Asociațiunea transilvană publicase un stipendiu de 500 fl. pentru tineri séu tinere, care doresc a se perfecționa în vr'un conservator, spre a pute propune apoi musica instrumentală (pian) la o școlă civilă de fete. La acest concurs, după cum aflăm din «Transilvania», s'au prezentat 9 concurenți; dintre aceștia inse 6 nu puteau intra în combinațiune, căci parte le lipsia pregătirea cerută pentru arta muzicii instrumentale, parte n'aveau deprinderea pe pian, ocupându-se pân' acuma mai cu sémă cu violina ori cu cântul. Dintre cei trei, la cari s'a putut reflectă, dșóra Alesandrina Cuntan a probat pregătirea cea mai corespunzătoare, deci comitetul, cu 9 voturi contra 1, i-a votat stipendiul de 500 fl., pe 3 ani, eventual pentru un timp mai scurt, fiind primită într'un curs mai superior spre a termina mai curând și a corespunde așteptării provădute în concurs.

Doze teatre ovreești la Iași. Ceea ce probéză mai evident mulțimea ovreilor în Iași, este faptul, că pe când acolo nu pôte să existe nici un teatru românesc, acuma de odată se deschid doue ovreești. Poporațiunea din Iași, ne spune «Resboiul», este foarte iritată, că d C. P. Constantiniu, proprietarul grădinei Tivoli, a închiriat această grădină unei trupe teatrale ovreești, după ce deja o altă trupă ovreească jôcă în grădina Tivoli. Doue trupe ovreești în Iași e prea mult.

Corul vocal român din Fabricul-Timișorii a arangiat la 26 iunie n. concert în «Câmpul Ciocârliei». După concert a urmat joc.

BISERICĂ ȘI ȘCOLĂ.

Știri bisericesti și școlare. Ioan Doboș invecător în Nadab, a cărui mörte o anunțarăm în nr. trecut, a lăsat totă averea sa în valöre de cel puțin 10.000 fl. penscopuri culturale naționale românești. — Dnul Parteniu Cosma, director al institutului »Albina» a dat școliei Asociațiunei transilvane din colecta întreprinsă de dsa pentru scopuri culturale 500 fl. pentru întreținerea internatului și 300 fl. pentru procurarea mijlôcelor trebuitoare de invetămēt. — Dl dr. Emilian Voiuțchi, profesor de teologie la universitatea din Cernăuți, a fost ales Rector magnificul al acelei universități; dl Voiuțchi e român, s'a născut la 1850 în Cernăuți; s'a distins cu mai multe lucrări literare în revista »Candela» și ca predicator român la catedrala din Cernăuți. — Dra Augusta E. Glodar, fiica dlui dr. V. Glodar, profesor la gimnasiul român din Brașov, a făcut cu bun succes examenul de cualificațiune pentru asilele permanente de copii; dsa, precum aflăm din »Gazeta Tr.» a și fost aplicată ca conducătoare la asilul de copii, înființat de biserică st. Nicolae din Scheiu-Brașovului. — Biserica greco-romând din Budapesta e un ghimpe în ochii șovinismului mai nou, căci se află în locul cel mai frumos, pe malul Dunării; deci magistratul vré s'o cumpere, ca s'o dea romano-catolicilor pentru biserică lor din apropiere, care ar fi să se demoleze.

Societatea Petru Maior a tinerimei române dela universitatea din Budapesta ș-a publicat raportul general pe anul școlar 1891/92. Din acesta scótem următoarele date: Maramureșul, Sătmarul și părțile Lugoșului dau contingentul cel mai mare al tinerimei române din Budapesta. Numarul lor a fost 80, dar din aceștia numai 39 s'au înscris la societatea Petru Maior. S'au ținut 26 sedințe. Biblioteca s'a înmulțit cu 31 opuri în 34 volume; numerul total al opurilor e 1327 în 1620 volume. În cabinetul de lectură au fost 25 reviste literare și diare politice. Averea totală în bani și efecte e 4657 fl. 49 cr. Fondurile societății se administreză de dl Antoniu Schiau, avocat erarial. Membrii onorari au fost 37, fondatori 27. Conducerea societății: a) Comitetul: Președinte: drd. med. George Morariu. Vicepreședinte: Alesandru Mihuța. Secretar: Ilie Cristea. Notari: Ambrosiu Boitor, Lucian Barbu. Bibliotecar: Mihaiu Ciuta. Cassar: Ioan Petrovici. Controlor: Antoniu Pușcariu. b) Comisiunea literară: Președinte: Atanasiu Brădean. Referent: Ioan Baptist Boiu. Membri: Alesandru Mihuța, Ioan Stroia, Florian Muntean, Valeșiu Onițiu, Ioan Cifrea. c) Redacțiunea foii »Rosa cu Ghimpi». Redactor: Ioan Baptist Boiu. Colaboratori: Alesandru Strévoiu, Antoniu Pușcariu. d) Econom: Ioan Cifrea. Depărtându-se dl Ciuta din Pesta, societatea a ales în locul lui bibliotecar subst. pe dl Aureliu Cosma.

Eminenții. Direcțiunea academiei de drept din Oradea-mare publică numele acelor tineri, cari au făcut esamenele cu succes eminent. Intre aceștia cu bucurie vedem, că sânt și câțiva români. Și anume la esamenul fundamental I dl Mihai Grosșian; la esamenul fundamental II dnii Alesandru Breban și Aurel Lazar; la esamenul de stat din științele juridice dnii Ioan Némēt și Eugen Papp.

Esamene. La gimnasiul din Beiuș esamenele s'au început la 27 iunie. Ca comisar episcopesc-diecesan a luat parte canonicul Paul Vella. — La Blaș încheierea anului școlar la cursul teologic s'a făcut în 18 l. tr.; școlă de fetițe române gr. c. ș-a încheiat anul la 20 l. tr. — La Sibiu în institutul archidiecesan pedagogico-teologic esamenele au început la 18/30 iunie și se vor încheia la 27 iunie (9 iulie); în gimnasiul de stat esamenele de maturitate s'au încheiat în săptămâna trecută. Numarul elevilor a fost 17, între aceștia 9 români, din cari 2 s'au retras; din cei 7 români, 4 au fost reiițiați și numai 3 au fost declarați maturi. Cei 8 maghiari au fost mai norocoși, ei au trecutți toți bine. — La școlile medii din Brașov esamenele de maturitate au început la 15/27 iunie, încheiându-se adi sâmbătă la 2 iulie. Esamenele publice, vor începe la 6 iulie n. și vor ținé până în 8 iulie n. Ca comisar consistorial a fost de față vicariul și archimandritul dr. Ilarion Pușcariu. Dintre 17 maturisanți, 4 s'au retras; din aceștia au eșit, după »Gaz. Trans.» 2 cu forțe bine, 4 cu bine, 4 suficienți, 2 respinși până la septembrie, 1 respins pe anul viitor. — În școlă de fete din Brașov a Reuniunii femeilor române de acolo esamenele publice cu elevele din inters'a ținut vineri în 1 iulie n.

Jubileuri școlare. În timp de dece zile s'au ținut în Oradea-mare trei jubileuri școlare. În săptămâna trecută s'au întrunit aceia, cari înainte de asta cu 10 ani au făcut examenul de maturitate; între ei a fost și un român dl dr. Coriolan Pap avocat în Oradea-mare. — La 25 iunie s'a ținut jubileul acelor, cari înainte cu 25 ani au ajuns maturi. Intre aceștia au fost români dnii Ioan Ajaky preot, Nicolae Oncu avocat în Arad, Ioan Pop prot. notar on. comit. în Orade și Ioan Butean director

gimnasia în Beiuș. — Al treilea jubileu s'a ținut joi, la 18/30 iunie. Acesta a fost jubileul al acelor, cari înainte cu 20 de ani au făcut examenul de maturitate, fiind poftiți și aceia cari au studiat cu ei vr'o clasă. S'au și adunat peste 50. Între aceștia români au fost următorii dni: Marcu Pașcuț preot gr. c. în Boroș-Sebiș, Iosif Genț notar în Cheț, Silviu Rezei deputat dietal, L. V. Tamaș paroc gr. c. în Popești, George Bolchiș notar cerc. în Sacoș, Ioan Genț paroc gr. c. în Haieș, Ant. Frite paroc gr. c. în Cordeu, George Papp paroc gr. c. în Șavaieu, Teodor Bonțe culegător-tipograf și notar censurat Oradea-mare.

Nazareni între românii din Biharia. Secta nazarenilor a început a se răspândi și în Biharia, la început numai printre calvini, dar acum și printre români. Comuna în care ei se află în număr mai mare se numește Cheșa, aproape de Tinca, unde numărul lor a ajuns la 60. Densii țin intruniri, în care unul le explică biblia și sînt atât de fanatisați, încât nu mai respectă obiceiurile bisericesti gr. or. careia aparțineau, ceea ce s'a probat și la o pertractare finală a tribunalului criminal de aici. La început ei țineau convenirile împreună cu ungurii, dela cari au primit și primele învățături, acum însă s'au despărțit de ei; nazarenii români din Cheșa currieră toate satele din împrejurime și fac adepți pentru secta lor. Se ține, că în comuna Pitêgd au și izbutit.

Adunări învățătorești. Reuniunea învățătorilor români selăgeni va ține adunarea sa generală în comuna Curiteu la 11 iulie, adeva luni în ziua de Sân-Petru. Cu acesta ocaziune se va aranja și o petrecere cu joc și după împrejurări și o producțiune teatrală în presera acelei zile.

CE ENOU?

Știri personale. *Printul moștenitor al României* s'a dus cu ducele de Edinburg la Windsor spre a face vizită reginei Engliterei. — *Di G. Chișu*, membru al Academiei Române, e greu bolnav la București.

Asociațiunea transilvană. *Despărțământul Hațeg* va ține adunarea sa generală în comuna Grădișce la 6 iulie, sub presiunea dlui Ioan Hanza directorul despărțământului, notar dl V. Trimbitoniu. — *Despărțământul Bistrița* se va întruni în adunare generală în comuna Borgo-Prund la 31 iulie, sub presiunea dlui Gavril Manu, secretar dl Gravril Tripou.

Inmormântarea lui D. Brătianu la București s'a făcut în duminică trecută. Biserica St. George, unde se află cadavrul, era plină de lume. Pe coșciug foarte multe cununi. Serviciul religios începuse la ora 1, oficiind episcopul Dunărei-de-jos, asistat de 6 preoți și de un diacon; un număr mare de amici ai familiei urmă cortegiul; cei trei fii ai marelui patriot, Dan, Dinu și Stroie, urmașii cortegiului funebru alături cu trei fii ai lui Ion Brătianu. Regele a fost reprezentat prin maiorul Coanda adjutanțul seu. Dni Carada, D. Sturdza, N. Serurie, Fleva și Palladi țineau panglicele. La mormânt au vorbit N. Ionescu în numele Academiei Române, N. Fleva, D. Butculescu, C. C. Dobrescu și M. Petrescu student. Lume a fost foarte multă.

Damele române din Oravița și împrejurime au trimis dnei Emilia Rațiu o adresă de aderență după suferințele ce a îndurat stînd alături de soțul dsale. La adresă s'au scris: Dna Sabina Popovici, dna A. L. Lupșa, dna Anastasia Bistreaș, dna Iustina Sporea,

dra Măriora Miletici, dra Valeria Sporea, dna Eufemia Hasca, dna Silvia Oprea, dra Elisabeta Purgariu, dra Olga Mileticiu, dna Ecaterina Popovici, dna Caterina Iotovici, dna Maria Popovici, dna Sidonia Drinca, dna Elena Petrovici, dna Elena Maran, dna Catarina Botoș, dra Ana Botoș, dna Elena Manciu, dra Măriora Telescu, dra Florica Bogdan, dra Albertina Șerban, dra Elena Epure, dra Emilia Tatuc, dra Iuliana Motea, dra Ana Motea, Elena Lazar, dra Măriora Lazar, dra Ersilia Runcan, Eța Sterian, Flóra Pipelca, dna Maria Bogdan, dna Emilia Bogdan, dra Flóra Neda, Ana Neda, dra Elena Ogrim, dna Maria Paleu, dra Dragina Cucu, dra Marja Cucu, Marta Cucu.

Tulburările dela Turda și comentările diarelor soviniște urmăză a produce agitație generală în toate cercurile românești. Diarul »Tribuna« publică și de di adrese de aderență; iar în România în toate orașele se țin adunări de protestare. Ștudentii universitari din Iași s'au întrunit la 11/23 iunie, luând parte vr'o dece mii de oameni; s'au rostit discursuri în fața statuei lui Ștefan cel mare. Ștudentii din București au ținut la 8/20 iunie o adunare din care au trimis regelui o depeșă, rugându-l să informeze în străinătate pe prietini românilor despre starea acelor. Totodată ei au convocat o adunare pe duminică trecută. Acesta s'a și ținut, luând parte lume imensă. S'a discutat starea Românilor din Ungaria. Apoi toți s'au dus la statua lui Mihai Viteșul, unde s'au rostit discursuri și s'a depus un steg. Întru aceea la noi în țară la Șimleul-Silvaniei masele poporațiunii maghiare au derimat cu pietri și lemne ferestile vicariului Barbulovici și ale avocatului dr. Maniu, și lui Andrei Cosma, i-au făcut un șarivari. Totodată diarele maghiare anunță cu mândrie, că maghiarii din Arad au făcut un șarivari și dlui adv. Aurel Suciu, cașele asemenea luă parte în deputațiunea din Viena. — Din Cluș se scrie, că la camera advocațională de acolo s'a mai înaintat o petiție prin care se cere ca cercetarea disciplinară, înaintată în contra dlui dr. Rațiu, să se estindă și asupra advocaților Iuliu Coroian din Cluș și dr. Teodor Mihali din Deș cari asemenea au făcut parte din deputațiunea vieneză. — Liga culturală a decis ca, întreaga manifestațiune împreună cu discursurile rostite, să fie publicate într'o broșură și scrisă în mai multe limbi. Acesta broșură va fi trimisă în toate orașele din Europa. — În momentele cele din urmă aflăm, că la Arad românii cari cinau pacinic la restaurant, au fost insultați și un teolog (Beleş) chiar rănit. Iată ce-a produs alarma diarelor maghiare.

Dela București. *Mitropolitul-primat* a plecat la Ems pentru căutarea sănătății sale; și absentă două luni. — *Di Orbescu*, primarul capitalei, s'a dat dimisiunea; acesta a fost provocată de atitudinea consiliului comunal, care nu era mulțumit cu administrațiunea dlui Orbescu; în locul lui s'a ales dl Triandafil. — *O nouă cale ferată* se va face pe la Ploești prin Urziceni, la Slobodia, Călărași și Fetești peste Dunăre în Dobrogea; studiile se și fac. — *Di Cantili* e delegat să asiste la marile manevre din Austria. — *Manevrele de toamnă* se vor ține între Focșani, Tecuci, și Galați. — *La Iași* a făcut mare senzație logodirea bancherului Ștrulheim Daniel, în vîrstă de peste 80 ani cu o domnișoră de 24 ani.

»Progresul« din Arad disolvat. Încă de pe timpul fericitului Stănescu meseriașii români din Arad infintaseră o reuniune pentru cultivarea lor sub titlul »Progresul«. Noua societate s'a înaintat statutele la guvern, dar acolo nu le-a aprobat, pretinzîndu să li se facă unele modificări. S'au făcut și aceste, apoi statutele s'au înaintat de nou la guvern. Acesta înse le ține la sine de

vr'o patru ani fără să decidă. Într'aceste «Progresul» ca toate societățile din țară, s-a continuat activitatea condus de un comitet interimal până la sosirea statutelor. Se vede înse, că față de această societate s'a aplicat altă procedură, căci prefectul poliției a disolvat-o, pentru cuvântul că n'are statute.

Advocați noi. Dl dr. Ioan Poynár a făcut zilele trecute censură de avocat în Budapesta; noul avocat își va deschide cancelăria în Oradea-Mare. — Dl dr. Eugen Mețian a depus asemenea la Budapesta censura de avocat. — Dl Iosif Nestor, fost jude la tribunalul din Oradea-Mare, intrând în pensiuine, a deschis aici cancelăria advocațială. — Dl Petru Cornean a obținut diploma de avocat în săptămâna trecută la Budapesta. — Dl dr. Vasilie Fodor, candidat de avocat în Abrud, a depus înaintea tablei reg. din Mureș-Oșorheiu censură de avocat; își va deschide cancelăria de avocat în Abrud.

Petreckeri de veră. La V. Sântiôna se va ține în 17 iulie o petrecere de veră în folosul bisericii gr. c. române de acolo. În fruntea comitetului arangiator stau dnii: Axentiu Mureșian președinte, Ioan Godolean cas-sar. Nicolae Capdebo secretar, Demetriu Todoran controlor. — La Mureș-Ludoș se va ține în 11 iulie, cu ocaziunea adunării generale a despărțământului XXV al Asociațiunii transilvane, petrecere cu joc în pavilionul din grădina Császár. În fruntea comitetului arangiator stau dnii: Nicolae Solomon președinte, Vasilie Suciú vicepreședinte, Romul S. Orban secretar I, I. Corneliu Katona secretar II, Ioan Boer cassar, Vasilie Moga controlor. Membrii în comitet: Emil Cormoș, dr. Stefan Banfi, Laurean Gerasim, Dionisiu Simon, Alesandru Todor, Vasilie Maior, Virgil Codarcea, Virgil Boer, George Simu, N. Laurentiu, Aurel Stoica, Laurean Veda.

Necrolôge. Samuil Pop, avocat în Orăștie a încetat din viață la 14/26 iunie, în etate de 44 ani. — Dr. Absolon Todea, avocat în S. Reghin, a reposat la 28 iunie, în etate de 40 ani.

OGLINDA LUMEI.

Cronică mică. *Consulat român în Bitolia.* Iată un succes al cabinetului român; acest succes probază raporturile pline de încredere ce există între Pôrtă și România și care fac să se speră că guvernul sultanului va aproba și crearea unui episcopat român în Macedonia. — *Ravachol*, anarchistul din Paris, care s'a servit și de dinamită, a fost condamnat la mörte, prin curtea cu jurați din Montbrison, sub inculparea de 5 asasinat complice în departamentul Lovrei; complicii lui s'au achitat. — *Regele Alesandru al Serbiei* va avé pe la mijlocul lui iulie o întrevedere cu tatăl seu la Carlsbad; apoi va merge să-și vedă mama. — *Ex-regina Natalia* a publicat la Belgrad o broșură în limba sârbescă sub titlul «Mama și fiul.» În ea se cuprind impregiurările politice din anii din urmă și combate atitudinea și apucăturile ex-regelui Milan. — *Imprumutul României* de 37 milioane s'a subscris la Berlin îndată în ziua primă cu prisos. — *Gounod*, ilustrul compositor musical francez, e greu bolnav la Paris; emoțiunea e mare în lumea artistică. — *Ministrul de finanțe al Franciei* a raportat consiliului ministerial, că la finea anului 1891 au ramas în casele statului un plus de 83 milioane. — *La Paris* în 1900 se va ține o esposiție internațională. — Cho-

lera a erupt în Asia, de aeolo a trecut și 'n Rusia orientală.

Ș a r a d ă.

De Sofia Niger.

Doze părți nu au păreche,
Nici în biblia cea veche.
Alte doze în câmpie
O ródă dulce și acríe.
Iar cuvântul tot cătat
E, ce-i dreptul... cam sărat.

Terminul de deslegare e 15 iulie. Ca totdeauna și de asta dată se va sorti o carte între deslegători.

*

Deslegarea logogrifului din nr. 11:

Familia
Români
Isidor
• Duero
Elefant
Rocc
Iasii
Ceaslov.

Literele inițiale cetite de sus în jos, dau numele împăratului decedat «Frideric»; iar literele finale cetite de jos în sus numele împărătești veduve «Victoria.»

Deslegare bună primirăm dela dșorele Aurelia Ciugudean și Aurora Doboș și dela dl Sever Cadariu.

Premiul l'a dobândit dșora Aurora Doboș în Rădăuți.

Călinđarul săptămânei.

Țiua sêpt.	Călinđarul vechiu	Călinđ. nou	Sórele
Dumin. a 4-a d. Rosali, Ev. dela Mateiu, c. 8. gl. 3, a inv 4. res. ap			
Duminecă	21 Mart. Iulian.	3 Corneli.	4 7 8 0
Luni	22 Mart. Esebi.	4 Uldaric.	4 8 7 59
Mărti	23 Mart. Agripina.	5 Sarlota.	4 9 7 59
Mercuri	24 (?) Nasc. st. Ion Bot.	6 Iesaia.	4 10 7 58
Joi	25 Cuv. Fevronia.	7 Wilibald.	4 12 7 57
Vineri	26 Cuv. David.	8 Cchilian.	4 12 7 57
Sămbătă	27 Cuv. Samson.	9 Cirilus.	4 13 7 56

Cu nrul 26 se va încheia semestrul prim al anului curent. Spriginiți de un numer mare de colaboratori, vom continua și în viitor în direcțiunea de până acuma: oferind lectură interesantă și informând pe cetitori despre tot ce se petrece în literatură și arte relative la noi românii, ținându-i în curent despre toate mișcările vieții sociale române și luând notiță — încât permite spațiul — despre tot ce se petrece la noi și în străinătate interesant pentru publicul nostru cetitor.

În privința ilustrațiunilor putem să asigurăm pe toți, că ele totdeauna vor fi în raport cu spriginul care ni se va da.

Rugăm pe abonații noștri să ne răspundă abonamentul regulat înainte; iar dacă nu pot séu nu vor să facă acesta, să ne innapoeze nr. prim al semestrului II, ca să-i ștergem din registrul abonațiilor, spre a nu ne incurcă socotelile.

Redacțiunea «Familiei.»

Proprietar, redactor răspundător și editor: IOSIF VULCAN.

CU TIPARIUL LUI IOSIF LANG ÎN ORADEA-MARE.